

Maan reservikalium

- nurmikasvit tarvitsevat kaliumia runsaasti, lähes saman verran kuin typpeä. Liiallinen kalium on kuitenkin haitallista eläinten terveydelle
- kuiva kasvukausi, vaikea talvi, tiivis maa, vanha nurmi lisäävät kaliumin tarvetta
- maan reservikaliumia on yleensä savimaissa ja kiilleperäisissä karkeammassa kivennäismaissa, mutta ei turve- ja hietamaissa
- maan reservikalium kannatta selvittää etenkin, jos rehun kaliumpitoisuus on korkea, mutta maan viljavuuskalium osoittaa lannoitustarvetta

Nurmen reservikaliumin määrittäminen

- näytteenotto samantyyppisistä alueen lohkoista kolmantena nurmisatovuonna normaaleja viljavuusnäytteitä harvemmin, esim. 10-15 vuoden välein
- näyte otetaan muokkauskerroksesta, kuten tavallinen viljavuusanalyysi. Tilauksella mainittava, että määritetään reservikalium (eri uuttomenetelmä)
  - näyte jankosta, jos se on eri maalajia kuin pintamaa (esimerkiksi eloperäiset maat, joiden pohjamaa on kivennäismaata).

Reservikalium analyysin tulokset

- Viljavuuskalium ja reservikaliumpitoisuus eivät aina korreloi
- Alhaisen reservikaliumin mailla (< 500 mg/l, sekä pintamaassa että jankossa) kaliumlannoituksella on merkittävä vaikutus nurmen sadonmuodostukseen
- Jos reservikaliumpitoisuus on korkea (> 600 mg/l) joko pintamaassa, jankossa tai molemmissa, alhainen viljavuuskaliumin pitoisuus maassa ei ole ongelma ja kaliumlannoituksen hyöty on satunnainen. Lannoituksesta riippumatta rehun kaliumpitoisuudella on selvä taipumus olla korkea

Lähde: P.Virkajärvi, MTT